

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการได้รับการชี้นำภาพในความคิดและอารมณ์ชั่วขณะที่มีต่อการเกิดความจำที่ผิดพลาด จากกลุ่มนิสิตปริญญาตรี ที่ศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 160 คน เป็นเพศชาย 38 คน เพศหญิง 122 คน เข้าร่วมเงื่อนไขการทดลองโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับการชี้นำภาพในความคิด ซึ่งจัดกระทำโดยให้เล่นเกมจัดเรียงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับภาพในความคิด และกลุ่มที่ไม่ได้รับการชี้นำภาพในความคิด ซึ่งจัดกระทำโดยให้เล่นเกมจัดเรียงคำศัพท์ทั่วไป จากนั้นนำผู้ร่วมการทดลองมาจัดกระทำทางอารมณ์ โดยแบ่งเป็นอีก 2 กลุ่มอารมณ์ ได้แก่ กลุ่มอารมณ์ด้านบวก และกลุ่มอารมณ์ด้านลบ ตามลำดับ ซึ่งจัดกระทำโดยการให้ผู้ร่วมการทดลองแต่ละกลุ่มอารมณ์ดูรูปภาพและฟังเพลงที่ชี้นำอารมณ์ด้านนั้นๆ พร้อมทั้งให้เขียนบรรยายความรู้สึกในขณะที่ได้ดูรูปภาพและฟังเพลงดังกล่าว จากนั้นนำเข้าสู่ขั้นตอนการทดลองการทดสอบความจำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่ได้รับการชี้นำภาพในความคิด เกิดความจำที่ผิดพลาดสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการชี้นำภาพในความคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้ที่อยู่ในอารมณ์ด้านบวก เกิดความจำที่ผิดพลาดสูงกว่าผู้ที่อยู่ในอารมณ์ด้านลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purpose of this research was to examine effects of stereotype priming and emotions on false memories. One hundred and sixty Chulalongkorn University undergraduate students, 38 males and 122 females, randomly assigned to 4 conditions: stereotype priming vs. positive emotion, non-stereotype priming vs. positive emotion, stereotype priming vs. negative emotion, and non-stereotype priming vs. negative emotion. Then, false memories were measured as the dependent variable.

The results show as follow:

1. False memories of the stereotype priming group are higher than false memories of the non-stereotype priming group ($p < .01$).
2. False memories of the positive emotion group are higher than the false memories of the negative emotion group ($p < .05$).